

ΚΛΕΙΩ ΝΑΤΣΗ

Ἡ ζωγραφικὴ τῆς Κλειῶς Νάτση ξεκινᾷ βασικὰ ἀπὸ τὸ χρῶμα καὶ τελειώνει στὸ χρῶμα. Ἐνα χρῶμα ποὺ ἔρχεται ἄλλοτε ζεστὸ καὶ ἀνελέητο μὲ μιὰ δύναμη ποὺ σὲ τινάζει ἀπάνω καὶ ἄλλοτε ἀβρό, λυρικό, ἀπαλὸ σὰν τραγούδι.

Δὲν εἶναι καινούργια ἡ ζωγραφικὴ τῆς Νάτση. Σὲ μιὰ πορεία ποὺ ὄλο καὶ ἀνεβαίνει, στὰ τελευταῖα ἰδιαίτερα χρόνια, ἔστησε ἓνα ἔργο καὶ ἓνα ὄνομα ἀξιόλογο ὄχι μονάχα στὴν καλλιτεχνικὴ σκηνὴ τῆς Βορείου Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ τῆς πανελληνίας ζωγραφικῆς ἐποπτείας.

Γεννημένη καὶ μεγαλωμένη στὴ Θεσσαλονικὴ ἐκθέτει ἐδῶ καὶ 20 χρόνια τόσο σὲ ἀτομικὲς τῆς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα καὶ στὴ Θεσσαλονικὴ ὅσο καὶ σὲ ὁμαδικὲς στὸν τόπο μας καὶ στὸ ἐξωτερικό. Τὸ μῆνα τοῦτο ἐκπροσωπεῖ τὴν πατρίδα μας, μαζί μὲ ἄλλους ἐκλεκτοὺς ζωγράφους, στὴ Διεθνῆ Biennale τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἡ Νάτση, ἓνας ὁλοκληρωμένος κόσμος εὐαισθησίας καὶ καλλιτεχνικῆς ἀγωγῆς ἡ ἴδια, ἄρχισε τὴ ζωγραφικὴ τῆς πορεία μέσα ἀπὸ τοὺς κόσμους τοῦ ἐμπρεσιονιστικοῦ χώρου. Ἐχοντας τὸ μεγάλο ταλέντο τῆς χρωματικῆς εὐαισθησίας, δούλεψε σκληρὰ γιὰ νὰ κατακτήσῃ τὴ λειτουργικὴ συνθετικότητα τοῦ ζωγραφικοῦ τῆς πίνακα.

Ἡ ἀναζήτησις στὴν ἔκφρασι τῆς μορφῆς τὴν προβληματίζει πάντα καὶ τὴν προβληματίζει ἀκόμα καὶ τώρα στὴν προσπάθειά τῆς αὐτῆ. Δίπλα σ' αὐτὴν ἡ ὀργάνωσις τοῦ χώρου εἶναι τὸ μεγάλο πρόβλημα τῆς «μορφῆς» τοῦ ζωγραφικοῦ τῆς ἔργου. Ἰδιαίτερα σήμερα ποὺ μὲ τὴν ἀφαίρεσις καὶ τὴν ἀπλοποίησις, χαρακτηριστικὲς τάσεις τῆς ἐποχῆς, ξεχειλίσσε ὁ χώρος ἔξω ἀπὸ τὴ γεωμετρικὰ καθορισμένη ζωγραφικὴ ἐπιφάνεια τοῦ πίνακα. Στὶς μέρες μας ὁ ζωγραφικὸς χώρος εἶναι ἓνας ὁλόκληρος κόσμος χωρὶς σύνορα καὶ στέκεται σὰν πρωταρχικὸ χρέος τοῦ ζωγράφου νὰ τὸν ὀργανώσῃ δίνοντάς του τὴ σφραγίδα τῆς προσωπικῆς του εὐαισθησίας καὶ τῆ συνθετικῆς του δομῆς.

Στὶς πιὸ πάνω σκέψεις κινεῖται καὶ ἡ ζωγραφικὴ πράξις τῆς Νάτση. Ἀφοῦ ξεπέρασε τὶς πρῶτες, ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ἐμπειρίες τῆς πρώιμης ἐμπρεσιονιστικῆς ματιέρας τῆς, προχώρησε σὲ μιὰ ἀφαίρεσις ποὺ ἔφτασε σχεδὸν στὰ σύνορα τοῦ ἀνεικονικοῦ, πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια, γιὰ νὰ καταλήξῃ στὴν ὀριμότητα τῆς σημερινῆς τῆς δουλειᾶς. Μὲ τὴ βαθειὰ ζωγραφικὴ τῆς εὐαισθησία ἄγγιξε τοὺς ζεστοὺς χρωματικοὺς τόνους τῶν φθινοπωρινῶν φύλλων τῆς σὲ μιὰ σειρά ἀπὸ πίνακες μὲ θέματα «Φυλλώματα» ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μᾶς δίνει, σὲ μιὰ σειρά ἀπὸ συνθέσεις μὲ τὸ τίτλο «Πολιτεῖς», ἓναν ἄλλο ζωγραφικὸ κόσμον, ὅπου τὸ συνθετικὸ δέσιμον τῶν μορφῶν σωστὰ ζυγισμένον σὲ μιὰν ἐλεύθερη ἀρχιτεκτονικὴ δομῆ μᾶς πείθει γιὰ τὴν ποιότητα τῆς συνθέσεώς τῆς. Στὴν τελευταία τούτῃ δουλειᾶ τῆς ἡ Νάτση δὲν ἀνήκει σὲ καμμιά «σχολή» καὶ δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ κανένα ζωγραφικὸ προηγούμενον ἀπὸ τὰ τόσα ποὺ φυτρῶνουν καθημερινὰ γύρω μας. Ἡ τέχνη τῆς, εἶναι ἡ ἴδια τῆς ἡ προσωπικὴ ἐμπειρία μὲ τὸ δικὸ τῆς ἀτομικὸ βίωμα ποὺ δὲν χρειάζεται νὰ δανειστῆ τίποτα ἀπὸ πουθενὰ ἄλλου.

Θεσσαλονικὴ, Νοέμβριος 1971

ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ἡ Κλειώ Νάτση γεννήθηκε στὴ Θεσσαλονίκη. Φοίτησε δυὸ χρόνια στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα. Ἐνῶ ἀκόμα σπούδαζε ζωγραφικὴ ἔλαβε μέρος στὴν Πανελλήνια Ἐκθεσὴ τοῦ 1953. Ἐκτοτε ἐξέθεσε σὲ 7 Πανελληνίους καὶ ἔλαβε μέρος σὲ 12 ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα καὶ τὴ Θεσσαλονίκη. Δουλειὰ της παρουσίασε σὲ 5 ἀτομικὲς ἐκθέσεις. Τὸ 1969 συμμετέχει στὴν Ἐκθεσὴ Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν στὴν Ρουμανία καὶ παρουσιάζει ἔργα της στὶς Η.Π.Α. στὸ Ντάλλας. Τὸν ἴδιο χρόνο, λαβαίνει μέρος στὸ Salon de l'Art Libre στὸ Παρίσι ὅπου βραβεύεται καὶ ἔργο της. Συνεργάζεται μόνιμος μὲ τὴ Γκαλερί De Vallombreuse στὸ Παρίσι. Τὸ 1971 συμμετέχει στὴν Μπιεννάλε Ἀλεξανδρείας. Ἔργα της βρίσκονται στὴν Ἐθνικὴ Πινακοθήκη Ἀθηνῶν, στὴν Πινακοθήκη Θεσσαλονίκης, στὴ συλλογὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στὴν Πινακοθήκη τῆς Ρόδου καὶ σὲ ἰδιωτικὲς συλλογὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικό.

Cleo Natsi was born in Salonica. She attended classes for two years at the Fine Arts School of Athens and while still a student she participated in the Panhellenic Exhibition in 1953. Since then she has participated in 7 Panhellenic Exhibitions and 12 other exhibitions within the country. In addition to the above she has shown her work in 5 one-man exhibitions in Athens and Salonica. In 1969 she exhibited with a group of Greek artists in Roumania. Her work was also shown in U.S.A. in the Dubose Gallery in Dallas. In the same year she took part in the Salon de l' Art Libre, in Paris, where she was awarded a prize. She exhibits permanently at the De Vallombreuse Gallery in Paris. In 1971 she participated in the Alexandria Biennale. Paintings by her can be seen in the National Picture Gallery of Athens, the Picture Gallery of Salonica, the Collection of the University of Salonica the Munnicipal Gallery of Rhodes and in various private collections in Greece and abroad.

The work of Cleo Natsi begins with colour and ends in colour. A colour which is sometimes warm and merciless, and at other times it is tender and lyrical, and as gentle as a song.

Her painting has already its history. During her career which has been a constant process especially in these last years, she has succeeded in establishing a name not only among the artists of Northern Greece but also in the wider artistic scene of the country.

Born in Salonica, she exhibited for the last twenty years both in that city as well as in Athens. She also participated in group-exhibits in this country and abroad. This month she is representing Greece, together with a few outstanding artists, in the International Biennale of Alexandria.

Natsi's painting is an intergrated world of sensitivity and artistic discipline. Her work stems from the region of impressionism. She combines an exceptional talent with a strong sense of colour and she strives to achieve an effectual composition in her pictures. She is always in search for the best expression of «form» and alongside with it the organization of the given space in her canvasses. Abstraction and simplification are the characteristic trends of present-day art, and this brings the composition beyond the geometrically defined surface of the picture. In our days, artistic space is a world in itself, without boundaries, and the painter's first task is to organize it with his personal touch of sensitivity in the best structural form.

The work of Cleo Natsi moves along with these lines. After surpassing her first experiences on impressionistic expression she advanced towards an abstraction which almost reached non/figurativism, five years ago, to end in the maturity on her present work. With her profound sensitivity she touched the warm colour tones of her autumnal leaves in a series of pictures under the title «Foliage», while in another series entitled «Cities» she gives us another painting area, where the organization of balanced forms in a free architectural composition is fully convincing. Natsi's latest work does not belong to any «School» and is not influenced by any artistic precedent, from those which spring up every day around us. Her art is a strictly personal experience, an individual life feeling which doesyt need to borrow anything from any one else.

Salonica, November 1971.

ANDREAS IOANNOU

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ 12 ΕΩΣ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1972
ΓΚΑΛΕΡΙ ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ
ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 9 - ΤΗΛ. 616.165 - ΑΘΗΝΑ